

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۱۲ نومبر ۲۰۲۲

چرا ثروتمندترین کشور جهان به مردم خود گرسنگی می‌دهد؟

"شین پینگ" تحلیلگر مسائل بین‌الملل که برای رسانه‌هایی چون "سی جی تی ان"، "شین هوا" و "گلوبال تایمز" قلم می‌زند طی مقاله‌ای برای سی جی تی ان به مشکلات معیشتی در امریکا و معضل لاینحل گرسنگی شمار زیادی از مردم این کشور پرداخته است.

هفته‌ها پیش از این که مردم امریکا برای رأی دادن در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره صف بکشند، هر شنبه ساعت ۷ صبح یک صف طولانی دیگر که متشکل از ۱۰۰ نفر هستند در "مرکز جامعه لموین" در بخش واشنگتن ایالت پنسیلوانیا تشکیل می‌شود و منتظر دریافت غذا هستند. موارد مشابه این چینی را می‌توان مقابل بانک‌های غذا (سازمان‌های خیریه) در سراسر ایالات متحده مشاهده کرد.

صف‌های طولانی ارائه غذای مجانی باید صحنه‌ای شرم‌آور برای یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان باشد اما این فقط نوک کوه یخ از یک معضل بزرگ است.

طبق برآورد وزارت کشاورزی ایالات متحده، ۳۴ میلیون نفر در امریکا در ناامنی غذایی به سر می‌برند و از این تعداد ۱۲ میلیون کودک هستند.

یکی از هر ۱۰ خانوار امریکائی طی سال گذشته برای تأمین غذا با مشکل مواجه بوده به گونه‌ای که بیش از پنج میلیون خانواده به دلیل فقر وعده‌های غذایی خود را از دست داده‌اند. همچنین بسیاری از آنها مشمول برنامه‌های پشتیبانی تغذیه فدرال نشده‌اند.

با دلیل این که تورم افزایشی باعث شده قدرت خرید مردم امریکا آسیب ببیند، زنجیره تأمین مختل شده و رکود اقتصادی چشم اندازی قریب الوقوع دارد، می‌توان براحتی تصور کرد که شمار افرادی که بسختی برای تأمین معاش خانواده‌های خود کار می‌کنند و درآمد معقولی کسب نمی‌کنند، بیش از پیش افزایش خواهد یافت.

جدیدترین بررسی انجام شده توسط "اداره آمار ایالات متحده" که از جولای تا اگست امسال انجام شده، نشان می‌دهد ۱۱.۵ درصد خانوارها "گاهی اوقات یا اغلب" طی هفت روز گذشته غذای کافی برای خوردن نداشته‌اند.

این حقیقت که "جو بایدن" رئیس جمهور امریکا کنفرانس "گرسنگی، تغذیه و سلامت" که مدت‌ها قبل باید برگزار می‌شد را در نزدیکی انتخابات میان‌دوره ئی کنگره برگزار می‌کند نشان می‌دهد کاخ سفید به جای این که ناامنی غذایی را با تلاشی جدی حل نماید، آن را به یک موضوع حزبی تبدیل کرده است.

در حالی که رقابت‌های حزبی تقریباً تمام موضوعات در زمینه دستور کارهای سیاسی را به گروگان گرفته، تعجبی ندارد که جمهوریبخواهان کنفرانس تغذیه را یک اسب تروا در نظر بگیرند. بایدن برای یک موضوع دلخواه که قصد دارد از مزیت آن در انتخابات میان‌دوره بهره‌برداری سریعاً از کنگره کمک می‌گیرد و روند آن فوراً به نتیجه می‌رسد. اما برای موضوعات دیگر تکمیل شدن این روند قانونگذاری تا پیش از انتخابات تقریباً غیرممکن می‌شود.

در امریکا، بهترین راه برای لاپوشانی یک مشکل، پوشاندن آن با یک شبه مشکل است. بایدن به حقه قدیمی پول پاشی برای مؤسسات خیریه غذا روی آورده در حالی که به طور مشخص از وضعیت نابسامان گرسنگی در میان گروه‌های سیاهپوست، لاتین و بومی‌های امریکا آگاه است.

بی‌عدالتی نژادی سیستماتیک، آموزش دست نیافتنی و فقدان ابزارهای لازم برای دسترسی به رفاه، مدت‌هاست به واقعیت‌هایی تبدیل شده که عمداً نادیده گرفته می‌شوند.

نخبگان سیاسی امریکا از نیاز فوری به راه‌های حل سیستماتیک ضدفقر از جمله حداقل دستمزد قابل معیشت، سیستم خدمات درمانی سراسری و آموزش و مسکن مناسب آگاهند در عین حال برایشان مثل روز روشن است که موارد فوق دقیقاً مقابل خواست لابی‌های کمک‌های انتخاباتی است.

تا زمانی که برتری جوئی سفیدپوست‌ها از سرمایه‌داری تغذیه می‌کند و دستورکارهای سیاسی و اجتماعی را دیکته می‌نماید، هیچ جایی برای بحث درباره عدالت اقتصادی و نابرابری‌های ساختاری باقی نمی‌ماند.

این واقعیت همچنین توضیح‌دهنده این است که چرا امنیت غذایی از ۵۰ سال قبل یعنی برگزاری اولین کنفرانس غذا و تغذیه در سال ۱۹۶۹ در زمان "ریچارد نیکسون" یک موضوع عمداً نادیده گرفته شده، بوده است. در واقع سیستم سیاسی ایالات متحده ناتوان از حل این معضل است و فقط وانمود می‌کند راه حلی برای آن دارد.

طبق گفته "آن کریگلر" از دانشگاه کالیفرنیا جنوبی، گرسنگی به عنوان یک موضوع انتخاباتی نادیده گرفته می‌شود نسبتاً به دلیل این که آنها می‌دانند چگونه می‌توانند آن را حل کنند.

به عقیده "مایکل فخری" گزارشگر ویژه ملل متحد در امور حق دسترسی به غذا، این مثل این است که از کسی که خانه‌ای را به آتش کشیده بخواهید کمک کند آن را خاموش کند.